

такъв, юрисдикцията следва да изведе всички произтичащи от тази преценка последици съгласно националното право, за да гарантира, че посочената клауза не е обвързваща за потребителя.

(¹) ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg, Австрия) — Arthur Gottwald/Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Дело C-103/08) (¹)

(Свободно движение на хора — Гражданство на Съюза — Член 12 ЕО — Предоставяне на безплатна годишна пътна винетка на хората с увреждания — Разпоредби, които ограничават предоставянето на такава винетка само на хората с увреждания с местожителство или с обичайно местопребиваване на националната територия)

(2009/C 282/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Arthur Gottwald

Отговорник: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Австрия) — Тълкуване на член 12 от Договора за ЕО — Дискриминация, основана на гражданство — Национално законодателство, което ограничава ползването на предоставяната на хора с увреждания безплатна винетка за пътища, за които се изисква заплащане, само за хората с местожителство или с обичайно местопребиваване на националната територия

Диспозитив

Член 12 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, като разглежданата в главното производство, която ограничава безплатното предоставяне на годишна пътна винетка само за хората с увреждания с местожителство или с обичайно местопребиваване в съответната държава членка, като включва и хората с увреждания, които посещават редовно тази държава по причини от професионален или личен характер.

(¹) ОВ С 142 от 7.6.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam, Нидерландия) — европейска заповед за арест срещу Dominic Wolzenburg

(Дело C-123/08) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Член 4, точка 6 — Случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано — Прилагане в националното право — Задържано лице, гражданин на издаващата държава членка — Отказ на изпълняващата държава членка да изпълни европейска заповед за арест, обвързан с условие за пребиваване на нейна територия в продължение на пет години — Член 12 ЕО)

(2009/C 282/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Dominic Wolzenburg

Предмет

Преюдициално запитване — Тълкуване на член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3) — Възможност за изпълняващия съдебен орган да откаже да изпълни европейска заповед за арест, издадена с оглед изпълнение на наказание лишаване от свобода срещу лице, което се намира или пребивава в изпълняващата държава членка — Понятия „пребивава“ и „намира се“ — Тълкуване на член 12 ЕО, член 17 ЕО и член 18 ЕО — Национална правна уредба, която дава възможност за различно третиране на издирваното лице от изпълняващия съдебен орган, когато то е отказало да бъде предадено, в зависимост от това дали е гражданин на изпълняващата или на друга държава членка

Диспозитив

1. Гражданин на държава членка, който законно пребивава в друга държава членка, има право да се позовава на член 12, първа алинея ЕО, за да оспори национална правна уредба като Закона за предаването (Overleveringswet) от 29 април 2004 г., която установява условията, при които компетентният съдебен орган може да откаже да изпълни европейска заповед за арест, издадена за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода.
2. Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че когато става дума за граждани на Съюза, изпълняващата държава членка не може освен с условие за продължителност